

Lublin, 25.11.2021r

dr hab. szt. **Robert Kuśmirowski**, Profesor UMCS Lublin

Katedra Intermediów i Rzeźby, Wydział Artystyczny

Instytut Sztuk Pięknych UMCS w Lublinie

.....

Recenzja rozprawy doktorskiej oraz dorobku artystycznego **mgr Pawła Baśnika**, sporządzona w związku z przewodem doktorskim w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuk plastycznych i konserwacji dzieł sztuki, wszczętym przez Radę Akademii Sztuk Pięknych im Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu i tematem pracy doktorskiej:

"Panaceum. Sztuka w obliczu nieśmiertelności"

.....

INFORMCJE OGÓLNE O KANDYDACIE

Spełniając wymóg formalny przytoczę na wstępie informacje o kandydacie dotyczące aktywności artystycznej, wystawienniczej i organizacyjnej mgr Pawła Baśnika. Biorąc pod uwagę jego bardzo osobistą i niejednorodną aktywność proponuję zapoznać się pokrótce z: wykształceniem praktyką zawodową, wystawami a następnie analizą twórczości i pracy doktorskiej.

Paweł Baśnik to artysta urodzony w 1992 roku w Sieradzu. Edukację artystyczną odbył w Liceum Plastycznym im Katarzyny Kobro w Zduńskiej Woli. Z Akademią Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu związany jest do dnia dzisiejszego od podjęcia studiów magisterskich w 2012 roku. Studiował w pracowni

Łukasza Huculaka, dyplom obronił w 2017 roku. Promotorami pracy magisterskiej Baśnika, zatytułowanej "Post mortem — obraz jako relikwiarz osobowej świadomości", byli Łukasz Huculak oraz Wojciech Pukocz. Obecnie zatrudniony na macierzystej uczelni na stanowisku asystenta w Katedrze Malarstwa, pracowni Prof. Łukasza Huculaka. Jako twórca melancholijnych cykli malarskich, odwołuje się do szerokiego spectrum wątków historycznych, futurologicznych i terminu *vanitas*. Poprzez swoją wielowątkową praktykę artystyczną odnosi się też do referencyjności śmierci. Cieleśności, eteryczności, wyjątkowości człowieka, jego chwilowej obecności na Ziemi, zdolności transmutacji jak i opracowywanej od wielu lat nieśmiertelności.

OCENA DOROBKU ARTYSTYCZNEGO

Mgr Paweł Baśnik uczestniczy w życiu artystycznym, dając ogromny wkład w rozwój dziedziny. Jego twórczość jest więc nie tylko obecna, ale także rozpoznawana i doceniana. To wyrazista postać wrocławskiej i krajowej sceny artystycznej i już rozpoznawana poprzez morową tematykę i pewną konsekwencję malarską. Wykłada, prowadzi warsztaty, jest organizatorem, pomysłodawcą, kuratorem i autorem różnorodnych wydarzeń artystycznych. Odgrywa ważną rolę kreatora i uczestnika wystaw (również tych niszowych), prowadzi dyskurs ze społeczeństwem, starszymi i młodszymi adeptami sztuki współczesnej. Jest autorem licznych wystąpień i wydarzeń artystycznych na rzecz kultury aktualnej i kulturowego rozwoju zainicjowanych przez siebie środowisk twórczych. Współzałożyciel kolektywu malarskiego "*Bezimienny*" i grupy artystycznej "*Kościół Nihilistów*". Artysta wyróżniany stypendiami Rektora ASP Wrocław dla najlepszych studentów (2013—2017), Prezydenta Wrocławia dla najlepszych studentów (2014—2017), Ministra Kultury (2016—2017) oraz Stypendium im. Lecha Rzewuskiego (2015). Laureat wielu przeglądów artystycznych, także zagranicznych, m.in. Open Call Think Tank Lab Triennale (2015, Wrocław), 9. International Biennial of Drawing (2014, Pilzno, Czechy), 8. Triennale Polskiego Rysunku Współczesnego (2014, Lubaczów), 2. International Student Drawing Biennial (2014, Sofia, Bułgaria). Prace Baśnika były również nagradzane m.in. w V Międzynarodowym Konkursie im. Andriollego w Nałęczowie (2015, III nagroda), VIII Ogólnopolskim Konkursie Rysunku Węgłem w Łęcznej (2015, II nagroda), studenckim konkursie malarskim „*Postawy*” we

Wrocławiu (2016, Grand Prix; 2015, nagroda Dziekana ASP); otrzymał również np. Grand Prix Fundacji Franciszki Eibisch (2015, Warszawa). Prace powstałe w ramach dyplomowego cyklu Pawła Baśnika *Post mortem* prezentowane były na wystawie „*Najlepsze Dyplomy 2017*” w Gdańskiej Galerii Miejskiej (29.07.—27.08.2017), podczas której Paweł Baśnik został wyróżniony Nagrodą Marszałka Województwa Pomorskiego. Ostatnie osiągnięcia to nagroda "WARTO" Gazety Wyborczej 2020, Grand Prix i Nagroda Specjalna konkursu *Zakłócenia / Apoptoza* 2019 Kraków. Nominacja do konkursu Gepperta, III Nagroda i Nagroda magazynu Szum w 44 Biennale Malarstwa Bielska Jesień a także Nagroda regulaminowa w 45 edycji Bielskiej Jesieni.

Wybrane nagrody i wyróżnienia:

- 2021 Nagroda regulaminowa Biennale Malarstwa Bielska Jesień, Bielsko Biała
- 2021 Nagroda EMOCJE w dziedzinie Sztuki Wizualne, Radio Wrocław Kultura
- 2020 Nagroda WARTO w kategorii Sztuki Wizualne, Gazeta Wyborcza Wrocław
- 2020 Stypendium Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego dla Młodych Naukowców
- 2019 III Nagroda, Biennale Malarstwa Bielska Jesień
- 2019 Nagroda Magazynu Szum, Biennale Malarstwa Bielska Jesień
- 2017 Nagroda Marszałka Województwa Pomorskiego, Najlepsze Dyplomy Gdańsk

Wybrane wydarzenia artystyczne:

2019 Emerging Lines, Kunstraum Potsdamer, Berlin (Obszerny pokaz prac w ramach Berlin Gallery Weekend)

2018 Duchy Polskie, Galeria Otwarta Pracownia, Kraków

2017 Post Mortem – obraz jako relikwii osobowej świadomości, Galeria Miejska, Wrocław

2017 Ktoś Inny, Galeria Socato, Wrocław

2021 Bezimienny- Łapy precz!, 66P, Wrocław

2021 From Poland with Love, 01 Gallery, internet
2021 Z tej nocy będzie serce, Muzeum Współczesne Wrocław
2021 Guilty Pleasures, Rondo Sztuki, Katowice
2021 Polska 2137, Avant Art Festival, MWW Wrocław
2021 Ciotka Kena, Lokal 30, Warszawa
2021. Kościół Nihilistów- Martwi wszystkich narodów łączcie się!, Rondo Sztuki, Katowice
2021 Kościół Nihilistów – Gilead, Stary Klasztor, Wrocław
2020 Pole Bitwy, BWA Bielsko-Biała
2020 Bezimienny- Znowu jedna z tych cholernych bestii, Galeria Widna, Kraków
2020 Wiosna na Osiedlu Bema, Galeria Arsenał, Białystok
2020 Miłość, Shefter Galler, Kraków
2020 XIII Konkurs Gepperta, BWA Wrocław Główny
2020 Untitled. Narracja Obrazu. Muzeum Bolesława Biegasa, Warszawa
2019 Harry Potter i Oxfordy Diabelskie, Kościół Nihilistów, Wrocław
2019 Biennale malarstwa Bielska Jesień, BWA Bielsko-Biała
2019. Pluję na flagę, kocham cię najmocniej, Galeria Śmierć Frajerom, Warszawa
2019 Wszystkie przyszłości świata, Kościół Nihilistów, Pstrąże
2019 Witamy w piekle, Galeria Śmierć Frajerom, Warszawa
2019 W 2019 konfliktem nuklearnym rozpocznie się apokalipsa, nawracajcie się!, Kościół Nihilistów, Wrocław
2019 Zakłócenia/Apoptoza, CSW Solvay, Kraków
2019 Emerging Lines, Kunstraum Potsdamer, Berlin

Prace w kolekcjach publicznych:

- Kolekcja Sztuki Galerii Bielskiej BWA
- Dolnośląskie Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych
- Muzeum Narodowe w Gdańsku

Organizacja wystaw związanych z działalnością dydaktyczną:

- Lunimol, Galeria Zachęty Sztuk Pięknych, Częstochowa, wystawa doktorantów i doktorantek ASP Wrocław
- Ciało niebieskie, ASP Wrocław, wystawa studentów z pracowni 207
- Promieniowanie tła, ASP Wrocław, wystawa studentów z pracowni 207

-Sphere, Culture Service Gesellschaft, Goerlitz, wystawa doktorantek ASP Wrocław

Malarskie wykształcenie doktoranta nie jest tu bez znaczenia. Jego wszystkie artystyczne projekty cechuje euforia wizualna pomieszana z aurą przemijania. Widać wyraźnie owoc dydaktyczny i nietuzinkową praktykę malarską, czyli długotrwałego zadurzenia się w rzeczywistości i rzeczywistości kreowanej równolegle, co powoduje umiejętność wypreparowania z niej pewnego porządku i poleceń do dalszych praktyk. Trzeba zatem posiadać dużą świadomość artystyczną by ów porządek zawarty w obrazach nie przejął kontroli nad samym dziełem oraz odrobinę szacunku do jego odbiorcy i powstającego / analizowanego później dzieła. To duża zaleta twórczości Baśnika.

OCENA PRACY DOKTORSKIEJ

Przewód doktorski Pana Pawła Baśnika został wszczęty 14.12.2020 roku i był realizowany pod opieką promotora Profesora **Łukasza Huculaka**. Temat rozprawy: "**Panaceum. Sztuka w obliczu nieśmiertelności**". Zakres pracy artystycznej będącej przedmiotem postępowania o nadanie stopnia doktora obejmuje wprowadzenie, 3 rozdziały (w których autor wyjaśnia zasadność przeprowadzonych badań i zastosowanych w obrazach technik), serię zdjęć dokumentujących wystawy i samych prac formalnie związanych z dysertacją o ilości 26 sztuk. Dodatkowo zostało dołączonych 19 ilustracji zdjęciowych tych samych prac, specjalnie rozlokowanych w tekście do opisywanego problemu i lepszego zobrazowania treści. Cała praca pisemna została zebrana w 126 stronach zbindowanej książki. Dodatkiem do pracy jest pendrive, w którym są ujęte wszystkie niezbędne dokumenty, ikonografie i opisy prac związane z przewodem doktorskim.

W pierwszym rozdziale autor tłumaczy swoje badania, fascynacje, obserwacje i stawia wnioski. Rzucającym się na pierwszym planie tematem rozprawy jest fetysz związany z obumieraniem, śmiercią, rozkładem (nie tylko w odniesieniu do ciała ludzkiego) i artystycznym antidotum na powyższe. Artysta ma pomysł na **n i e ś m i e r t e l n o ś ć !** Problematyka tematu przedstawiona jest chronologicznie od wskazania na zależność antropocenu z erą starożytną po transhumanizm i jego

modernistyczne fundamenty oraz co najważniejsze sferę cyfrową, gdzie lokują się nasze nadzieje, związane z nieśmiertelnością. Oprócz artystyczno - badawczych motywacji stworzenia typologicznego zestawu prac, doktorant ma świadomość działania w poczuciu pewnej konieczności ich podejmowania, zdając sobie też sprawę z niegwarantowanej przyszłości dla obiektów swych rozważań. W sensie technicznym prace Pawła Baśnika są ujmujące, do czego zdążył nas przyzwyczaić już w swoich wcześniejszych pracach i przede wszystkim wynikają z podjętych przez siebie tematów. Także i tym razem w swoim ciągu zaproponowanych prac doktorskich Paweł Baśnik zaproponował najwyższej próby obrazy. Pławione w odmętach szarości i zdrapane z życia malarstwo, wprowadza nas w nowy kierunek, nowy porządek i niedaleką przyszłość. Prace, które materializują dawne millenarystyczne dążenia i odwieczne pragnienia dostąpienia nieśmiertelności. Lęk przed nieuniknioną śmiercią stawia nas do pionu by zadać jej ostateczny cios. Transhumanizm i *cyborogenne* praktyki są już praktyką codzienną wydłużając nam obecność na tej planecie. Praca doktorska jest rozwinięciem wątków towarzyszących ludzkości już od dawna, przesunięciom ulegają jedynie akcenty tj. e-człowieczeństwo czy *e-mózg*. W dalszym ciągu ważne są procesy rozpadu oraz witalności i wzrostu naszego fenomenu i przyczyny obecności na tej Ziemi. Ciało ludzkie, jego organy wewnętrzne, włosy, skóra, przeszczepy implanty i to wszystko co z nas pozostanie, jest podstawą malarską dla Baśnika, scenografią do wanitatywnych przedstawień i defektywnych spektakli. Sugestywne wizualnie malarstwo, dopracowane i wyszukane obiekty, emanują poezją marności, rozkładu czy *dekompostu* naszego środowiska. Wielka uczta dla oka ale i *ostatnia wieczerza* zarazem. Cykl prac "*Vanitas I-III*", 2021 jest koronnym zestawem obrazów, idealny na początek dyskusji o człowieku. Czaszka na dłoni (być może humanoidalnej) wydaje się być oceniana i pozostaje w obszarze niedowierzania nad jej autentycznością. Transhumanoidalna alternatywa prac mgr Baśnika jest nie mniej obiecująca, jednak możliwa. Za pośrednictwem mediów, portali, programów czy e-wynalazków, możemy przedostać się do świata wirtualnego, wzbogacanego w tempie niemożliwym, by obrać bezpiecznie jeden kurs, ku zbawczej przyszłości. W obrazie "*Bezimienny: Autoportret w sukni*" 2020, autor buduje swój avatar w typowych dla gier RPG klimatach by upolować najkorzystniejsze ujęcie *screenshotem* w dość zubożonym środowisku cyfrowym. Tak powstaje seria prac rewelacyjnie oddając *pikselozę* i jej przewrotną atrakcyjność w tym przekrzywieniu rzeczywistości. Dochodzi tu do transmutacji obrazu cyfrowego

w obraz olejny by po chwili znów pchnąć go w przepaść zamiany na plik cyfrowy (jpg. lub Tif.). Tracąc poczucie pierwowzoru, odbywamy w ten sposób pierwszą, nieświadomą, quasi cyfrową podróż, zaplanowaną przez autora, zaprzyjaźniając się w ten sposób z rzeczywistością równoległą, czyniąc z nas tym samym, przygotowanych i sformatowanych osobników, do dalszych zanurzeń wirtualnych. ("Bezimienny: Thora" 2021, "Postneo" 2019 i "Ubermensch" 2021). Paweł w swoich obrazach przeważnie operuje dużą skalą, może to powód by nie zmieniać skali przedstawianych bohaterów i środowisk, może to pewien sposób ich monumentalizacji i budowania powagi tematu. Jednym z takich obrazów jest praca "Psychopomp" 2020, imitujący grafikę Trismegistosa w celu uzyskania post cyfrowego wymiaru i estetyczności. Znając XVI i XVII w grafiki wiemy że nie przekraczały podręcznego formatu, tu natomiast mamy kontakt z jej okazałą reprezentacją. Może ona ma nas zelektryzować....przeszyć elektrycznością? Jak sam Baśnik wspomina: *Wraz z wynalezieniem kondensatorów i butelki lejdejskiej jej miejsce zastąpiła elektryczność. Utożsamiana z boską Animą sprawiała, że martwi pobudzani prądem zaczęli ruszać kończynami. Elektryczność opisywano często nazewnictwem alchemicznych panaceów, jak eteryczny ogień, czy desideratum* [1]. Paweł też zauważa kilka istotnych alternatywnych form życia, które towarzyszą nam od dawna i są pewną analogią do naszego życia. Taki twór neurotyczny jak grzybnia, który jest wrażliwy i bardzo wymagający w utrzymaniu. Jeśli pewne środowiskowe zostaną utrzymane w permanentnych ryzach, grzybnia otrzyma status nieśmiertelnej. To samo można uczynić z nami, tylko *trzeba wyjść poza antropocentryczną podmiotowość* [2]. "E-istoty", tak został nazwany program badawczy Aleksandra Bołonkina współpracującego z NASA, zakładający stworzenie alternatywnego ciała, na wzór nieinwazyjnego urządzenia - konstrukcji suportującej ludzki mózg do śmielszych wyzwań i analiz. Tym samym fundujemy paszport nieśmiertelnika i przytułek dla świadomości. Baśnik wspomina też o koncepcji Noosfery, stworzenia mentalnego płaszcza ochronnego Ziemi, globalnego zbioru wszystkich informacji, archiwów i nośników w celu uporządkowania całości ludzkiej wiedzy i dokonań. Po części taka była też aura podczas upublicznienia pracy *"Martwi wszystkich narodów, łączcie się"* 2021, pokazywanej w *Rondzie Sztuki* w Katowicach. Klasyczne malarstwo sąsiadowało z artefaktami sztuki cmentarnej (wykupione przed zniszczeniem fragmenty nagrobków), łącząc tym samym prawdę z fikcją i cyfrowym dogmatem. Połączenie śladu człowieka z uratowanego lapidarium z wydobywającym

się dymem / mgłą / duszą, uruchomiło wrażenie obecności, czyli nieśmiertelności tych osób. Tak jak długo zostają w naszej pamięci lub o nich mówimy, tak długo będą z nami żywi. Budowanie fake-personaliów lub utrzymywanie kont społecznościowych bliskich nam osób, które już od nas odeszły, jest pierwszą próbą takiego podtrzymania i przedłużenia cennego życia, zauważa autor. Aplikacje i oprogramowania dot. poprawy naszej kondycji medycznej są już od dawna. Pojawiają się też śmielsze rozwiązania na rynku, nie tak może przydatne jak "osobisty komputer medyczny", jednak ustawiające przyszłość pod tym kątem. Aplikacje uczące się nas, naszych zachowań czy potrzeb, są już codziennością. Odbyły się już premiery nagrań muzycznych w całości skomponowanych przez sztuczną inteligencję czy próby kontynuacji wydawnictw związanych z twórczością Jana Sebastiana Bacha, mimo, że kompozytor już od dawna nie żyje. Paweł Baśnik zaintrygowany dalszymi dokonaniem natrafił na sprzedaż aukcyjną obrazu olejnego w całości namalowanego przez oprogramowanie komputerowe. Wszystko za sprawą konkurujących algorytmów. Pierwszy to okazały zbiór 15 000 obrazów, drugi natomiast analizował stworzone w ten sposób obrazy by móc upodobnić własne do prac ludzkiego autorstwa. Jedną z bardziej refleksyjnych prac zaproponowanych przez doktoranta, jest obraz olejny mieszany z akrylem "Sophia" 2021. To robot o imieniu Sophia, który poznałem z najnowszych doniesień o nowościach technologicznych i robotyce, działający w oparciu o sztuczne sieci neuronowe, nie posiadając inteligencji i samoświadomości równej człowiekowi. Jednak na obrazie Baśnika, Robot i jego osiągnięcia wydają się projektem utopijnym i już po części utylizowanym. To zasługa samego artysty, że wyprzedza czas i związane z nimi wizualności. Robot na płótnie wydaje się być portretem pamięciowym z ostatnich chwil na złomowisku. To zasługa przyspieszonych osiągnięć w tej dziedzinie i szybszego wprowadzania lepszych zabawek *neurotechnologicznych*. Paweł Baśnik widać zdaje sobie sprawę z ułomności pewnych naukowych dokonań, jednak zawiesza się nad samą estetyką tych krzemowych dokonań. *Jest to z pewnością nowa forma negacji śmierci. Im więcej sfer życia podlega digitalizacji tym bardziej zatapiamy się w przeświadczeniu, że zasadniczą częścią naszej egzystencji jest przepływ informacji i że my sami jesteśmy informacją, która symultanicznie może funkcjonować w obszarze wirtualnym. Z takiego obrazu wyłania się idea Dataizmu (eng. data).*[3] Jak pięknie fonetyzuje się tu paradygmat życia w obszarze już nie samej nauki a ważnej dla doktoranta kultury. DADA spotyka się z DATA !

OCENA DYSERTACJI PISEMNEJ

Rozprawa składa się z wprowadzenia, 3 rozdziałów opisu pracy, bibliografii i podsumowania. Zawiera przedstawienie zakresu problemu badawczego, opis struktury pracy, a ponadto omówienie kluczowych działań, prowadzonych od początku swojej drogi twórczej, co zapewnia przejrzystość chronologiczną. Praca pisemna stanowi analityczną rozprawę obejmującą wszystkie fazy procesu badawczego i projektowego, który dowodzi dużej samoświadomości Artysty. Powstał interesujący raport, którego przedmiotem jest trafny autorski komentarz do prezentowanych prac i przedstawionej tematyki. Baśnik w jasny sposób zdefiniował zagadnienie projektowe, przyjął właściwe założenia w zakresie metody postępowania oraz narzędzi, dzięki czemu poszerzył obszar swoich badań o kolejne wymiary kreatywności.

W kontekście samej nieśmiertelności cyfrowe tożsamości odkrywają przed człowiekiem nowe sposoby wypierania śmierci. Krzemowe życie nie podlega tym samym ograniczeniom, co biologiczne organizmy. Nie posiada swojego odpowiednika Limitu Hayflicka. Może trwać tak długo jak nośniki, które przechowują jego informacje, czyli potencjalnie wiecznie. Pojęcie śmierci jest zatem w tym przypadku determinantą o wiele bardziej płynną i nieokreśloną.[4]

Sztuka to obszar, w którym odszukanie swojego miejsca pośród tylu różnorodności i pokus, należy do najważniejszych decyzji jakie musi podjąć artysta. Wybór Pana Pawła Baśnika jest wyborem szczęśliwym. Malarstwo jakie zostało zaproponowane jest solidne podparte odpowiednim warsztatem i realizowane jest z dużym zaangażowaniem. Autor odwołuje się też do dorobku bliskich mu ideowo artystek i artystów, jako przyczynek do swoich artystycznych poszukiwań.

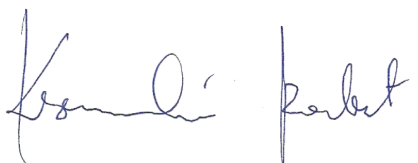
KONKLUZJA

Na podstawie przedstawionej przez mgr Pawła Baśnika rozprawy doktorskiej oraz dorobku artystycznego, organizacyjnego i popularyzatorskiego stwierdzam, że kandydat spełnia wymogi art. 187 Ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce z dn. 20.07.2018 r. Jednoznacznie pozytywnie oceniam wybitny dorobek artystyczny, zawartość merytoryczną rozprawy doktorskiej i wysiłek twórczy włożony w realizację dość złożonej koncepcyjnie pracy **"Panaceum. Sztuka w obliczu nieśmiertelności"**. Pan Paweł Baśnik potrafi w twórczy sposób dokonać przemiany

pojęć w osobisty potencjał malarski i turpistyczne kompozycje. Pozostają pod dużym wrażeniem zaangażowania Baśnika nie tylko w samo tworzenie wartościowych artefaktów, ale także mocno brzmiącego głosu artysty, oddanego problemom społecznym. Opierając się na wyczerpujących, świetnie przygotowanych materiałach oraz na osobistym doświadczeniu i recepcji twórczości kandydata, muszę stwierdzić i potwierdzić zasadność jego wysokiej, ugruntowanej pozycji w obszarze sztuki współczesnej. Szczegółowa analiza przedstawionego do oceny dzieła pozwala mi wskazać szczególną wartość i rolę, jaką jego autor odgrywa w tworzeniu opinii i refleksji nad rozwojem sztuki równoległej i sztuki bardzo aktualnej. Uwzględniając znaczącą recepcję sztuki Pawła Baśnika – zarówno w kategoriach artystycznych, jak i społecznych – uważam, iż osiągnięte efekty artystyczne, dydaktyczne i społeczne, stanowią wyjątkowy, ponadprzeciętny wkład w uprawianą dyscyplinę sztuki.

Stwierdzam też, że osiągnięcia artystyczne, twórcze i organizacyjne Pana Pawła Baśnika spełniają wymagania art. 13 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r., poz. 1789 ze zm.) i tym samym popieram wniosek Kandydata o nadanie mu stopnia doktora w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuk plastycznych i konserwacji dzieł sztuki. Wnoszę zatem do Rady Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu o nadanie Panu Pawłowi Baśnikowi stopnia doktora.

dr hab. szt. Robert Kuśmirowski, Prof. UMCS

.....
INFORMACJE O AUTORZE RECENZJI. ROBERT KUŚMIROWSKI. Performer, autor instalacji, obiektów, fotografii, rysunków. Urodzony w 1973 roku w Łodzi.

W latach 1998-2003 studiował na Wydziale Artystycznym Instytutu Sztuk Pięknych na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, gdzie uzyskał dyplom w Pracowni Rzeźby Monumentalnej prof. Sławomira Andrzeja Mielezki. W roku akademickim 2002-2003 przebywał na stypendium w Pracowni Metalu i Modelowania na Uniwersytecie Rennes 2 oraz Beaux-Arts Rennes. Związany z Fundacją Galerii Foksal w Warszawie, Johnen Galerie w Berlinie, Guido Costa Projects w Turynie. Laureat Paszportów "Polityki" i Dorocznej Nagrody MKiDN w

dziedzinie Sztuk Wizualnych za 2011r oraz wielu innych nagród. Mieszka i pracuje w Lublinie. Od 2007 roku zatrudniony na macierzystej uczelni Instytutu Sztuki Pięknych WA UMCS w Lublinie, Zakład Intermediów oraz Sammer Academy in Salzburg (2013-2014). Większość jego prac oparta jest na rekonstrukcji i kopiowaniu starych przedmiotów, dokumentów, fotografii, a raczej tworzeniu ich łudząco podobnych imitacji. Zazwyczaj nie mają one swego określonego pierwowzoru, a jedynie przywołują kulturę materialną pewnej epoki. Zawsze jednak cechuje je obsesyjna dokładność i skrupulatność. W większych instalacjach ujawnia się też kolekcjonerskie zamiłowanie artysty - nagromadzone przedmioty tworzą wówczas trudne do ogarnięcia zbiory, określone przez Joannę Mytkowską jako "barok nadmiaru i entropia detali". W ten sposób Kuśmirowski odwołuje się do pamięci, historii i nostalgii, jaka towarzyszy kulturze wizualnej z odległej i nieco bliższej przeszłości powoli znikającej pod kolejnymi warstwami. Dzięki temu w jego pracach ujawnia się też wątek wanitatywny - odtwarzanie minionej kultury materialnej staje się sposobem podejmowania tematu krótkotrwałości, przemijalności i śmierci. Podobny charakter mają też jego akcje i działania performerskie, czasami uzupełniane komponowaną przez niego muzyką.

.....

Przypisy:

[1] Paweł Baśnik "*Panaceum. Sztuka w obliczu nieśmiertelności*", praca doktorska s 11

[2] Paweł Baśnik "*Panaceum. Sztuka w obliczu nieśmiertelności*", praca doktorska s 27

[3] Paweł Baśnik "*Panaceum. Sztuka w obliczu nieśmiertelności*", praca doktorska s 51

[4] Paweł Baśnik "*Panaceum. Sztuka w obliczu nieśmiertelności*", praca doktorska s 51

Bibliografia:

Guy Debord, „Społeczeństwo spektaklu” oraz „Rozważania o społeczeństwie spektaklu”, tłumaczenie Mateusz Kwaterko, PIW, 2006

Technologie widzenia, czyli media w poszukiwaniu autora: Wim Wenders, Andrzej Gwóźdź, Universitas, Kraków 2000

Elias Canetti, „Masa i władza”, przekład: Eliza Borg i Maria Przybyłowska, Czytelnik Warszawa, 1996

Estetyczne przestrzenie współczesności, Praca zbiorowa pod red. Anny Zeidler - Janiszewskiej, Instytut Kultury, 1996 Warszawa

Lev Manovicz, Język nowych mediów, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2006

„Sztuka w kulturze płynności”, Alicja Kępińska, Wydawnictwo Galerii Arsenał, Poznań 2003

Walter Benjamin, "*Twórca jako wytwórca*", red. Hubert Orłowski, wstęp Jerzy Kmita, tłum. Hubert Orłowski i inni, Wydawnictwo Poznańskie, Poznań 1975r.

Jan Białostocki, "*Pojęcia problemy, metody współczesnej nauki o sztuce*", PWN Warszawa 1976r.

Nelson Goodman, *"Sztuka i autentyczność"*, Denis Dutton, Ed. *Forger in art*, Berkeley: University of California Press, 1983r.

William Desmond, *"Art and the Absolute": A Study of Hegel's Aesthetics*, State University of New York, 1986r.

Elliot Aronson, *"Człowiek istota społeczna"*, Wydawnictwo naukowe PWN, Warszawa 1998r.

Pierre Lévy, *"Drugi potop"*, [w:] *"Nowe media w komunikacji społecznej w XX wieku"*, tłum. J. Budzyk, red. M. Hopfinger, Oficyna Naukowa, Warszawa 2002, s. 373-390.